

disse 6 Mellemstationer, og hvor lidt Tid der i Virkeligheden behøves af de kolossale lange Ophold, som gøres der.

Nu skulle altsaa Passagererne enten rejse fra Slagelse om Morgenen Kl. 7, gaa og spadserer 2 Timer i Næstved og køre med et Bumletog Sjælland igennem eller ogsaa lade sig paaligne en forøget Byrde ved at rejse over Roskilde $1\frac{1}{2}$ Time senere. De rejse da en betydelig længere Vej, hvilket naturligvis koster flere Penge, men saa komme de tidsnok til med et fornuftigt Tog at komme i Forbindelse med Lolland-Falster og Tyskland. Jeg tror ikke, det er noget ubilligt Forlangende, naar jeg beder om, at denne Forandring maa blive gjort, thi det vil kun bevirke, at der skal trykkes en ny Fartplan for denne Strækning; andre Forhindringer findes ikke. Hvis den højtærede Trafikminister er i Stand til at bevise mig, at jeg har overset nogen som helst Ting, skal jeg være den første til at erkende min Uret og ikke fremture i min Stædighed paa dette Omraade. Men jeg tror, som sagt, at det skal være vanskeligt for nogen at paavise det efter de Undersøgelser, jeg har anstillet med Hensyn til denne Route.

Der blev talt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om Fabrikationen af vort Jernbanemateriel, og jeg maa udtale min Tilslutning til hans Ønske om, at vi herhjemme kunne lave saa meget som muligt af vort Jernbanemateriel. Af den Grund er det, jeg nu, hvor glad jeg end er ved den store Bevilling til rullende Materiel, maa beklage, at Arbejdet ikke er blevet fordelt paa flere Aar, saa det havde været muligt at faa mere af det gjort herhjemme. Jeg gaar endog saa vidt at sige, at selv om Fabrikationen skal blive noget dyrere, have vi en Forpligtelse til at lade Arbejdet udføre herhjemme saa vidt muligt, ikke mindst naar vi tænke paa, at der ogsaa herhjemme, hurtigere end vi anede det, kan komme en Nedgang i Forholdene, som gør det ønskeligt at skaffe Arbejde til saa mange Arbejdere som muligt. Det er en Henstilling, som jeg haaber maa blive mødt med Velvillie fra alle Sider i Tinget, saa at det kan blive præciseret tilstrækkelig kraftigt fra samtlige Medlemmer af Folketinget.

Jeg skal nu forlade Trafikken og kun til Slutning udtale min Beklagelse af de — jeg kan gerne sige haanende — Angreb, der ere blevne rettede baade mod Kvindernes Forsvarsforening og mod den Forsvarsadresse, som er sat i Gang af en Kreds af varmtfølede Mænd af forskellige Partier. Jeg ved ikke, med hvilken Ret disse Angreb blive rettede mod de vedkommende, og med hvilken Ret man endog gør disse Angreb haanende. Enhver, der ikke vil skrive under paa Adressen, kan jo lade være, og enhver, der ikke vil gaa ind i Foreningen, kan jo ogsaa lade være. Jeg mener, det kun er en simpel Ret for enhver Mand og Kvinde at henvende sig til vort Lands lovlige Regering. Jeg ser ikke, at der er Spor af Grund til at haane et saadant Skridt, mindst naar det drejer sig om en Sag, der for mange — for mig for øvrigt ogsaa — staar som Danmarks Livssag. Jeg mener, at man hverken skulde forsøge at kaste Smuds paa disse Mænd og Kvinder paa den ene eller den anden Vis eller haane dem. Den højtærede Konseilspræsident har jo en Gang tidligere udtalt, at Forsvarssagens Skæbne vilde blive afhængig af en Folkeafstemning eller Tilkendegivelse af Folkevillien. Jeg tror, at hvis denne Adresse kommer frem paa rette Maade, er den mere Udtryk for Folkevillien eller Folkeønsket, end hvis Afgørelsen skal være afhængig af Valg til Folketinget. Hvis man tror, det er muligt at basere et Valg til Folketinget paa det Spørgsmaal: Vil du det Forsvar eller vil du det Forsvar? vil det vise sig at være Humbug, thi et saadant Valg vil mere komme til at gaa efter politisk Opfattelse og efter Hensyn til Personer end efter en Overbevisning om Forsvarsspørgsmaalet. Skal Befolkningen tale et Ord med i den Sag, maa vi vælge samme Vej som Nordmændene, der lode foretage en Urafstemning, en Afstemning, som gav et klart Billede af, hvad Landets Beboere vilde i denne Sag. Hvis det kunde ske, er jeg forvisset om, at Majoriteten af den danske Befolkning vil sige som saa: Vi ville et Forsvar, der kan værges vor Selvstændighed og betrygge vor Neutralitet.

Krabbe: Da jeg i Gaar hørte den højtærede Konseilspræsident tage Ordet,